

NEJAT GÖYÜNÇ

10.1.1958

Götttingen

Çok Muhterem ve Sevgili Hocam,

Berlin dönüşü mektubunuzu evde bulmuştum. Hemen seyahat akebinde de üç haftalık Almanca kursuna başladım. Hamt olsun o da geride kaldı, şemdi.

Size uzun zamandır yazma fırsatını bulamadığım için çok mahcubum. Her zaman düşündüğüme emin olacağınızı zannederim.

Kurs esnasında bir gün evden çağırdılar, benim üç yaşındaki oğlum öğle uykusuna yatırıldığında uyumamış, yatakta oynarken baş aşağı düşmüş, hemen eve koştum, doktor çağırdık, ertesi günü röntgenini aldırıp tavsiye üzerine üniversitenin çocuk kliniğine yatırdık. Boyun fıkralarından birisi zedelenmiş. Üç hafta orada yattıktan sonra tekrar eve geldi. 6-8 hafta kadar da evde bir alçı kalıp içerisinde yatması lazım. Bu üzüntü ve gürültü arasında elime kalemi alacak fırsat zuhur etmedi, özür dilerim. Kendisi şimdilik iyi, inşallah sonunda da hiçbir şeyi kalmaz.

Ben yine üniversite kütüphanesine devam ediyorum. Bu arada talebe müfettişliğinin talebi üzerine ben de tahsil planı yaptım. Profesör Heinz ve Schramm'ın da mütalaalarını aldım. Bu kış sömestrinde Arapça ve Farsça derslerine başlayacağım. Üç sömestr kadar devam edecek azami. Ondan sonra da doktora tezime başlayıp 1961 yaz sömestri sonuna kadar itmam edeceğim, inşallah. Tabii bu arada bir hayli de kitap okuyup not aldığım için tezimi hazırlarken faydası olur.

Devlet bu kadar masraf yapıp buraya gönderdiğine göre mümkün olduğu kadar faydalı olabilecek şekilde, boş dönmek istemiyorum.

Son döviz ve para ayarlamalarından sonra hârici seyahatler şimdiden sonra çok zor ve masraflı olacak herhalde. Bu itibarla hem iyi Almanca öğreneyim, hem de her imkândan faydalanayım. İnşallah 1961'den de önce bitirmek mümkün olur, tezimi.

Siz de iyisinizdir, inşallah... Evvelce bahsettiğim vatandaşımızın adresini bilmiyorum. Kendisi Venedik'te oturduğundan, iki senelik pasaportu olduğundan, İsviçre'de de evli bir kızı bulunduğundan bahsetmişti.

Mektubuma burada son veriyorum, hanım ve ben çocuklarla birlikte ellerinizden öperiz, hoşça kalın, sevgili hocam.

Nejat Göyünç